

Sted, hvor den Næringsdrivende bor, i Kjøbenhavn Magistraten, udenfor Kjøbenhavn Politimesteren; thi det forekommer mig slet ikke rigtig, at der er sat denne Begrændsning med Hensyn til, hvilken Dørlighed der skal kunne paategne Kontrakten. Jeg har allerede udtalt sidst, at det egentlig forekom mig naturligt, at den Dørlighed, i hvis Jurisdiktion Kontrakten blev oprettet, paategne den; men det forekommer mig, da alle Dørligheder skulle være forsynede med Blanketter, ganske uden væsentlig Interesse, hvilken Dørlighed det bliver, der paategner Kontrakten. Jeg tror, at man i forskellige Tilælde vilde berede Forlegenhed ved at fastholde den ommeldte Bestemmelse. Naar f. Ex. en Mand rejste fra en By ud paa Landet, hvor der tilfældigvis bor en Herredsfoged, som har Blanketter, og der indgik Kontrakt med Lærlingen, hvorfor skulde de saa ikke strax kunne faae den til at være gyldig ved at gaa hen til den Dørlighed, som bor paa Stedet. Det ser jeg ingen Grund til, og hvad enten man vælger det Sted, hvor den Næringsdrivende bor, eller det, hvor Næringsen drives, vil det altid i visse Tilælde berede Forlegenhed, medens ingen Forlegenhed i nogen Henseende vil være tilstede, naar Kontrakten, saafremt Parterne ønske det, bliver paategnet der, hvor den oprettes, for at erholde Gyldighed. — Naar jeg har foreslaaet, at Sætningen i den sidste Del af første Stykke om Paategningen skulde gaa ud paa, ikke at Kontrakten er affattet i Overensstemmelse med nærværende Lovforslags Forrifter, men at den Intet indeholder, som er stridende mod Lovforslagets Bestemmelser, lægger jeg deri en virkelig Realitetsforskiel, fordi det vil forvoode mange engstelige Dørligheder megen Besvær, hvis de skulle se efter eller opkafe Spørgsmaal for sig selv om, hvorvidt Noget er i Overensstemmelse med Lovforslagets Forrifter eller ikke, idet der jo som bemærket fra flere Sider, maa være et Spillerum med Hensyn til hvad der skal indeholdes i Kontrakterne og hvad ikke. Jeg sætter f. Ex., at Kontrakten gaar ud paa, at i de og de Tilælde skulle Tvistigheder mellem Parterne ikke afgjøres ved Retterne, men ved Boldgift, som skal ske paa den og den Maade, saa vil en engstelig Dørlighed sige: Nei, det er ikke i Overensstemmelse med Loven, thi der staar i Loven, at alle Sager skulle afgjøres ved den offentlige eller private Politiret, men der er dog intet Spørgsmaal om, at der ikke kan være Noget i Veien for, at en saadan Bestemmelse kan vedtages i Kontrakten, og at denne, fordi en saadan Bestemmelse findes, ikke strider mod Loven. Det er disse imaa Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til Mindretallets Forslag, som saaledes forandret fuldt ud udtrykker min Tanke, og jeg skal naturligvis ikke dvæle ved, at man der har fundet det rettest at

jammentrække det oprindelige Forslags § 3 med § 1; det anser jeg for fuldstændig ligeaulydigt. Med Hensyn til § 2 har jeg intet Ændringsforslag stillet, idet jeg vil tillade mig at tilraade det høie Thing at stemme imod Udvalgets Ændringsforslag. Derved komme de tre Punkter frem i Regeringsforslaget, som jeg allefammen sætter megen Pris paa. Det første Punkt om Myndighed som Betingelse for at antage Lærlinger forekommer mig at være i og for sig ganske naturligt, og naar den ærede Ordfører idag har fremsørt abskillige Indvendinger imod, at dette bliver staaende, er han gaaet videre, end hvad der fremsættes i Betænkningen, thi i Betænkningen var det egentlig et Overflødigheds-spørgsmaal, som gjordes gjeldende, idet man der rasonnerede saaledes, at, da alle Næringsdrivende, som omtales i denne Lov, skulde have Borgerskab, var det overflødig at fastsætte, at Mesteren skulde være myndig. Idag forekommer det mig, saavidt jeg erindrer — jeg har desværre ikke saa god en Husommelse, at jeg kan erindre Alt, hvad der bliver sagt i et 1½ Times Foredrag, men jeg tror dog, at der i det Foredrag, den høitærede Ordfører nys holdt, blev fremsørt andre Argumenter for at beholde denne Bestemmelse. Jeg anser den for i hvert Tilælde fuldkommen uskadelig, og jeg ser ikke andet end, at det maa være i og for sig det Naturlige, at umyndige Personer ikke indlade sig i dette Lærlingsforhold med andre Umyndige. Hvad det tredje Stykke angaar, som Udvalget ligeledes har foreslaaet skulde udgaa, da skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, om det er rigtig at give en ugift Mester Ret til at antage kvindelige Lærlinge; jeg siger „Lærlinge“, for der er jo Intet til Hinder for, at han kan antage til Medhjælpere saamange, han vil. Jeg tror, det maa indrømmes, at der er Tilælde, hvor det kunde gjøre Gavn, at en saadan Bestemmelse stod der, og jeg kan ikke tænke mig noget Tilælde, hvor det egentlig skulde være til Skade, eftersom Manden kan hjælpe sig med at tage Medhjælpere, som da staa i et ogsaa i den Henseende løst Forhold til ham, at de kunne gaa bort, naar de ere træde af ham. Jeg vil sætte megen Pris paa, at dette Sædeligheds-hensyn blev taget ved denne Lov. Man kan smile ad det som noget Unyttigt, og det vil jeg gjerne tro, at Mange gjøre; men jeg tillægger det megen Betydning, at man dog engang kommer ind paa at tage dette Hensyn en lille Smule i Betragtning. Særligt skal jeg hertil sige, at jeg anser det for en Selvsølge, at hvis Regeringsforslaget paa dette Punkt bliver vedtaget, maa derved naturligvis ogsaa falde bort Udvalgets Forslag til § 11; men paa den anden Side, hvis Udvalgets Ændringsforslag til § 2, hvad jeg dog ikke haaber, skulde blive vedtaget, er der jo ingen Grund til,